شباهت همسران به لباس

هن لباس لکم و أنتم لباس لهن[1].

این آیه شریفه دو همسر را به منزله لباس برای یکدیگر دانسته است و روشن است که لباس دارای ویژگیهایی است که باید در زندگی و رابطه زن و شوهر متبلور باشد که به قسمتی از آن اشاره می شود:

۱- همانطوری که لباس آبروی انسان را حفظ می کند، زن و شوهر باید آبروی یکدیگر را حفظ کنند.

۲- همانطوری که رابطه انسان با لباس تنگاتنگ است و بیگانه به آن راه ندارد، رابطه زن و شوهر باید به نحوی باشد که بیگانه بر آن ها اطلاع پیدا نکند.

۳- لباس مناسب با فصل و زمان تغییر پیدا می کند، در هوای سرد لباس ضخیم و در هوای گرم از لباس نازک استفاده می شود. هریک از دو همسر باید اخلاق و رفتار خود را نسبت به نیاز روحی یکدیگر تنظیم کنند. اگر مرد عصبانی بود زن با ملاطفت برخورد کند و اگر زن خسته بود مرد با او مدارا کند.

۴- لباس انسان را از گرما و سرما حفظ می کند. در مقابل، انسان نیز باید لباس خود را از آلودگی و ... نگهداری کند. زن و شوهر نیز باید یکدیگر را حفظ کنند و اگر از یکی از آنها تخلفی سر زد دیگری تذکر دهد.

۵- چنانکه لباس تن آدمی را گرم می کند، وجود همسر نیز کانون خانواده را گرم و زندگی را از سردی می رهاند.

۶- همانگونه که لباس برای انسان زینت محسوب می شود، زن و شوهر باید زینت یکدیگر باشند.

۷- لباس بودن دوطرفه است هن لباس لکم و أنتم لباس لهن بنابراین، تساوی زن و مرد از این تشبیه در مورد مسائل عاطفی استفاده می شود و هر دو باید نسبت به یکدیگر محبت داشته باشند.

۸- همانطوری که انسان لباس را انتخاب می کند، در ازدواج نیز باید زن و شوهر خودشان یکدیگر را انتخاب کنند و تحمیلی نباشد.

۹- انسان در انتخاب لباس سعی می کند لباسی را که اندازه و مناسب با خود اوست انتخاب کند، زن و شوهر نیز باید متناسب یکدیگر باشند.

---

[1] بقره، ۱۸۷.